

אמרו רבותינו זכרונם לברכה: **בכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו וכו'.**

ועיקר העזר והישועה הוא על ידי הצדיקי אמת. כי הם זוכין לבטל עצמן אל השם יתברך ואל התכלית, בכל עת, בביטול נפלא ונורא. ואחר כך זוכין להמשיך חידושי תורה נפלאים ונוראים מאד מהזריחה של הרשימה שנשאר בדעתם, מאור הבטול הנ"ל.

והחידושי תורה הנ"ל הם בחינת מעיני הישועה ממש, כי הם יכולים לעזור ולהושיע לכל אחד מישראל בכל עת לעמוד ולהתגבר נגד כל הקמים עליו מכל צד, בגשמיות ורוחניות.

סיפור

(שיחות הר"ן - אות קמ"א)

בסימן צ"ב "לקוטי תנינא", תיקון למקרה לילה רחמנא לצלן לומר עשרה קפיטל תהלים, כמבואר בסימן ר"ה וכו', ודע שאלו הם העשרה קפיטל מזמורי תהלים וכו'. דע אחי, כי בתחילה אמר הוא זכרונו לברכה, התורה המתחלת תיקון למקרה לילה כנדפס בספר הראשון בסימן ר"ה, ובתחילה בעת שהתחיל לגלותה, לא הייתי לפניו אז; אך השם יתברך זכני ובאתי אצלו סמוך מאד לאותה העת שהתחיל לגלותה, וספר לי אחד בשמו התורה הנ"ל כפי מה ששמעתי מפיו הקדוש ובתוך כך, באותה השעה ששמעתי מפי אחר בשמו התורה הנ"ל, בתוך כך סבב השם יתברך שדברתי עמו מזה וחזר ואמרה לפני בקיצור כנדפס כבר בסימן ר"ה הנ"ל.

ובאותה העת שגילה התורה, לא גילה אז איזה קפיטליד לומר, רק אמר סתם לומר עשרה קפיטל תהלים לתיקון הנ"ל, ושמעתי מפיו הקדוש אז שאמר שהיה ראוי לגלות איזה הם עשרה קפיטל תהלים שצריכין לומר, אך איזה שהם עשרה קפיטל תהלים שיאמרו הם תיקון לזה, כי כל עשרה קפיטל תהלים איזה שהם כולם הם כנגד עשרה מיני נגינה, שהם תיקון להנ"ל.

ואז בעת שגילה התורה הנ"ל, אמר בתחילה שתיקון הראשון הוא המקוה, שצריכין לטבול במקוה, ואחר כך גילה התיקון הנ"ל לומר עשרה קפיטל תהלים כנ"ל; גם פעם אחת, אמר שצריכין לזהר מאד לטבול באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור, ואפילו אם לא יוכל לטבול בבוקר, על-כל-פנים יטבול באותו היום אפילו לפנות ערב, כי צריכין לזהר מאד לטבול באותו היום דייקא (ועין בסוף ספורי מעשיות שאמר, שטוב מאד לטבול תכף ומיד וכו' עיין שם).

אחר-כך, אחר שעברו קרוב לארבע שנים, ומה שעבר באלו השנים יקצרו רבבות יריעות לספר, וכבר היה לו החולאת שלו שנסתלק ממנו, וכבר חזר מלמברג, פעם אחת בחורף ששב על מיטתו, ואנחנו עמדתו לפניו והתחיל לדבר מעניני העשרה קפיטל תהלים שהם תיקון להנ"ל, ואז צוה עלי לכתוב על הנייר הפסוקים שמרמז בהם העשרה מיני נגינה שהם תיקון להנ"ל; וישבתי לכתוב ומפיו יקרא אלי וגילה לי הפסוקים וכתבתים על הספר, כאשר הם נדפסים (בלקוטי

תנינא סימן צ"ב הנ"ל). ואז גילה דעתו שרצונו לגלות בפרטיות איזו הם העשרה קפיטל תהלים שצריכים לומר באותו היום, והיינו עומדין ומצפים שייגלה לנו, ולא זכינו מיד. אחר-כך נסענו מאתנו, ואחר-כך הייתי אצלו באיזה שבת, והזמין השם יתברך שראיתי בעיני כתיבת ידו הקדוש שכבר רשם לעצמו העשרה קפיטל תהלים שצריכין לומר, אך לא היה מדרך ארץ שאקח כתב-ידו בעצמי בלי רשותו; ורציתי לתפסם במוחי בעל-פה, ולא יכולתי מחמת אימת רבי, פן יקפיד כי באתי לחדרו ומצאתי כתב-ידו הנ"ל והסתכלתי בו בלא רשותו (כי המעשה הזאת הייתה בשבת פרשת שקלים שנת תק"ע לפרט-קטן שהוא זכרונו לברכה, יצא מחדרו ונכנס לבית הגדול שלו בעת קריאת התורה, ואז נכנסתי בחדרו וראיתי כתב-ידו הנ"ל).

ואחר-כך ביום ראשון, בעת שלקחתי רשות מאתו לשוב לביתי, דברתי עמו ושאלתי ממנו שיגלה לי עשרה קפיטל הנ"ל, כי ידעתי שכבר הם נרשמים אצלו כנ"ל, ולא רצה. ואמר שיהיה עת אחר לזה, והלכתי מאתו.

אחר כך, סמוך לאותה העת, בעת שהייתי אני בביתי בנעמרוב, אז גילה העשרה קפיטל תהלים לפני הרב דפה ברסלב ולפני חברי רבי נפתלי מנעמרוב, ויחד אותם לעדות על זה, וכך אמר להם: היות בענין זה הידוע (היינו עניין מקרה לילה, חס ושלום) נלכדים בודאי שלושה חלקי העולם, אני לוקח אתכם לעדות, ותדעו שאלו העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד לתיקון קרי, והם תיקון גמור ומועיל מאד מאד. ויש מי שיקרה לו על ידי רבוי אכילה ושתייה, או על-ידי חולשה ועייפות, או על-ידי שאינו שוכב כראוי, וכל זה אינו כלום (והוא כמו תינוק שמשתיין בשינה) גם יש ששומרים אותו מלמעלה וניצול מן המקרה או שהמזל שומר אותו וניצול; גם לפעמים נדמה להאדם בשינה בחלום, כאילו הוא נופל ואחר-כך מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמציליו אותו מזה. רק מי שיקרה לו, חס ושלום, מחמת הרהורים, מזה נבראים ממש קליפות, חס ושלום, כמבואר בספרים; אבל מי שיאמר באותו היום אלו העשרה קפיטל תהלים, בודאי יתקן בזה מאד מאד. וכמה וכמה צדיקים גדולים שרצו לעמוד על עניין זה ונתייגעו למצוא לזה תיקון גמור, וקצתם לא ידעו כלל מהו עניין זה, וקצתם התחילו לידע קצת בעניין תיקון זה, ונסתלקו לעולמם באמצע עסקם בזה ולא גמרו, ולי עזר השם יתברך שזכיתי לעמוד על זה בשלמות. ועניין תיקון זה על-ידי אמירת העשרה קפיטל תהלים הנ"ל, הוא דבר חדש לגמרי, חידוש נפלא! כי הוא תיקון נפלא ונורא מאד מאד (עיין למטה), ומי שיוכל לילך למקוה ואחר-כך יאמרם בודאי מה טוב, אך אפילו אם הוא אנוס שאי אפשר לטבול כגון שהוא חולה או שהוא בדרך, אף-על-פי-כן אם יאמרם אשרי לו, כי הם תיקון גדול ונורא מאד ואם יאמרם ככוונה כראוי בודאי מה טוב, אך גם האמירה בעצמה מסוגל מאד.

ואמר: כי לא נודע זאת מיום בריאת העולם. מסתמא הייתי רוצה לבטל זאת לגמרי, אך אי אפשר זאת לא בגשמיות ולא ברוחניות; בגשמיות אי אפשר, כי היה צריך לבטל ולשנות הטבע של כלליות בני האדם בתמידות, וזה דבר שאי אפשר, כי אפילו משה רבנו עליו השלום, וכיוצא שביטל הטבע היה רק לפי שעה ובדבר פרטי, כגון קריעת ים-סוף או בקיעת הירדן

וכיוצא, שהיה רק לפי שעה; אבל לבטל הטבע של כלליות בני אדם, כי כל אחד ואחד בהכרח לבטל ולשנות הטבע אצלו, וגם צריך לבטל ולשנות הטבע תמיד, וזה דבר שאי אפשר. וגם ברוחניות אי אפשר וכו', אך העשרה קפיטל הם דבר נפלא ויקר ומועיל מאד.

גם ייחד אותם לעדות, ואמר שגם כי ימלאו ימיו, אזי אחר הסתלקותו מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל, ויתן פרטה לצדקה, אפילו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאד מאד, חס ושלום, אזי אתאמץ ואשתדל לאורך ולרוחב להושיעו ולתקנו וכו'. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל מועילים מאד מאד, ואלו הן העשרה קפיטל תהלים:

ט"ז	ל"ב	מ"א	מ"ב	נ"ט
ע"ז	צ'	ק"ה	קל"ז	ק"נ

כאשר כבר נדפסו כמה פעמים (רק בספר "ספורי מעשיות" נדפסו בפעם הראשון בטעות הקפיטל של קל"ז על-ידי עוות המדפיסים ומשם נתפשט הטעות בכמה ספרים וסדורים שהעתיקו משם) ויאמרם כסדר שהם כתובים בתהלים, ואמר שהוא תיקון הכללי, כי כל עברה יש לה תיקון מיוחד, אבל תיקון הנ"ל הוא תיקון הכללי.

גם אמר אז, שעניין הנ"ל של אלו עשרה קפיטל תהלים יאמרו ויגלו בפני הכל, ואמר: אף-על-פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף-על-פי-כן גם זה יהיה כבד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה, בעוונותינו הרבים, שמחמת רבוי המחלוקת רב ההמון רחוקים מאד לקיים זאת והוא זכרונו לברכה, הודיע כל זאת מקודם, ואנחנו עשינו מה שמוטל עלינו, להודיע התיקון לכל החפץ להתתקן, וכל אחד הטוב בעיניו יעשה השומע ישמע, והחדל יחדל ואנחנו את נפשנו הצלנו.

ומה שהרב בעל המחבר "סדר תיקון שבת" מביאם בשם ספר "עשרה הלולים" זה אינו, כי ידידי הקורא עיין נא בספר "תיקון מועד", ותראה שמובאים שם בפרוש בשם רבינו הרב רבי נחמן זכרונו לברכה, וכן בכמה ספרים יש שמובאים שם בשם רבנו זכרונו לברכה וגם נסה נא וחפש בכל הספרים שמובאים שם שלא בשם רבנו ותראה, שכולם נדפסו אחר פטירת רבנו זכרונו לברכה, שנפטר תחילת שנת תקע"א, בחול המועד סוכות, ואפשר שהרב הנ"ל וכיוצא, מגודל תשוקתם לזכות בהם את הרבים בתיקון גדול כזה, וידעו שיש שנמצאים מתנגדים וחולקים על רבנו זכרונו לברכה, על-כן קיימו בנפשם מאמר חכמינו, זכרונו לברכה (יבמות סה:): **שמותר לשנות בדבר השלום**, ובפרט בדבר גדול ותיקון כזה. ועתה בין תבין שצדקו הנאמר לעיל, שהם תיקון חדש לגמרי ולא ידע מזה שום נברא מימות עולם, ותאמרם בשם רבנו זכרונו לברכה, **בכדי ששפתותינו יהיו דובבות וכו' (סנהדרין צ:)**, אשר כל הצדיקים מתגעגעים לזה, ומזה אשר אלצוני גלות כל הנ"ל וזכותו יעמוד לנו, ומכל פגמינו וצרותינו יתקנו ויושיענו, אמן כן יהי רצון.

אמר רבינו הקדוש:
אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס!
אחים יקרים, תרמו נא בעין יפה, למען העלון שלכם ... תזכו למצוות.